

07.01.2016 г.

**ДО Д-Р ХАСАН АДЕМОВ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ТРУДА,
СОЦИАЛНАТА И ДЕМОГРАФСКА
ПОЛИТИКА**

**КОПИЕ:
Г-Н ГЕОРГИ ГЪОКОВ
ЗАМ.-ПРЕДСЕДАТЕЛ**

**Г-Н РАДАН КЪНЕВ
ЗАМ.-ПРЕДСЕДАТЕЛ**

**Г-ЖА СВЕТЛАНА АНГЕЛОВА
ЗАМ.-ПРЕДСЕДАТЕЛ**

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ,

От името на Българския дарителски форум – мрежата на големите дарители (компании и фондации) в България, се обръщаме се към вас във връзка със Закон за изменение и допълнение на Закона за социално подпомагане № 502-01-65, 05.08.2015 г..

Законопроектът в свой § 7 предвижда изменение на чл. 18а, ал. 3 от Закона за социално подпомагане, с който се изменя реда за провеждане на конкурс от общините за делегиране предоставянето на социални услуги на частни организации. С предлаганата промяна на ал. 3 се ограничава провеждането на конкурс за делегиране само след завършване на процедурата по разкриване на социалната услуга.

Тази промяна ще направи така че нови инициативи, стартирали със средства на дарители и доказали се като успешни, няма да могат да получат устойчивост, припознати като държавно делегирани дейности, освен ако не бъдат прехвърляни на общините. На практика това означава монополизирание на разкриването и предоставянето на социални услуги за общността от страна на публичната власт. Създават се условия за нарушаване на дарителската воля – тъй като организациите ще трябва да се отказват от собственост в полза на общините, за да могат да осигурят устойчивост на тяхната обществено полезна и социална дейност.

Както вероятно сте информирани, над 30 милиона лева годишно се инвестират от частни дарители именно в социални каузи, голяма част от които са иновативни социални практики. След като докажат ефекта си, те обикновено се превръщат в модел за държавно-делегиране дейности.

В сравнение с публичния ресурс, дарителският такъв е минимален, но той винаги търси максимален ефект и гъвкавост в решенията, които предлага. Ето защо по света е практика доказалите се и работещите модели в социалните услуги,

стартирали като частна инициатива, да бъдат впоследствие припознавани и приети като публични политики или припознати като държавно делегирани дейности.

В този смисъл предвижданите промени, лишават дарителите от един от най-силните мотиви да инвестират в социалната сфера, защото с тях се прекратява възможността нови практики в обществен интерес да бъдат въвеждани по инициатива на общността и реализирани в последствие като публично-частно партньорство, което със сигурност ще доведе до спад на дарители в социалната сфера.

Въз основа на всичко това ви призоваваме да не приемате текста на § 7 на ЗИД на ЗСП, с който се изменя чл. 18 а, ал. 3.

Ненужна тежест и отговорност за държавата е ограничаването на процеса за разкриване и делегиране на социални услуги изцяло в институции на местната власт. Вярваме, че само общите усилия, споделянето и взаимстването на практиките – на законодател, местна власт, дарители, неправителствени организации и граждани могат да доведат до добра промяна в обществото.

Оставаме на разположение за допълнителни дискусии по темата.

С уважение,

Красимира Величкова
Директор
Български дарителски форум